

זהר בין המצרים

אומר הפסוק: נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל, ומשמע, כי ח"ו אין תקומה לשכינה ובאו רבותינו ופירשו: נפלה, ולא תוסיף ליפול, אלא קום בתולת ישראל. ואחריהם בא רשב"י והסביר את הפסוק בדרך נפלאה. כי בכל הגלויות קבע הקב"ה את הזמן לגאולה, אם בגלות מצרים ברד"ו שנה, ואם גלות בבל לשבעים שנה. משא"כ בגלות זו האחרונה לא קבע הקב"ה זמן אימתי תהיה הגאולה, ולכן השכינה ועם ישראל לא יקומו מעצמם לגאולה האחרונה אלא הקב"ה בכבודו ובעצמו יבוא ויקים את השכינה מעפרא, וזה פירוש הפסוק: נפלה-לא תוסיף קום, כלומר מעצמה, אלא קום בתולת ישראל, כלומר, הקב"ה יקים אותה.

ויקרא דף ו' ע"א

רְבִי אַחָא הָוָה אָזִיל בְּאַרְחָא, וְהָוָה עֲמִיה רְבִי יְהוּדָה
 רבי אחא היה הולך בדרך והיה הולך עמו רבי יהודה. **עַד דְּהוּוּ אָזְלִי**
 בזמן שהיו הולכים בדרכם, **אָמַר רְבִי יְהוּדָה, הָא דְתַנִּינָן בְּתוּלַת**
יִשְׂרָאֵל, אר"י זה שלמדנו שבתולת ישראל שהיא השכינה הנקראת בתולה,
בְּתוּלָה דְאַתְּבְּרָכָא מִן שִׁבְעַ (ס"א מִיִּשְׂרָאֵל) **דְּאַקְרִי בַת**
שִׁבְעַ, היא הבתולה שנתברכה משבע ספירות חג"ת נהי"ם דו"א, ולכן היא נקראת בת
 שבע, **וְאוּקְמוּהָ בְּכַמְהָ אֶתֶר** וביארו והעמידו זה רבותינו בכמה מקומות.

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

וּבְתוֹלָה לְתַתָּא, יִרְתָּא ז' בְּרָכוֹת בְּגִינָה, הַבְּתוּלָה שְׁלֵמָטָה
 דְּהֵינּוּ כְּלָה בַּחֻפְתָּהּ, יוֹרֶשֶׁת שְׁבַע בְּרָכוֹת בִּזְכוֹת הַכְּלָה הַעֲלִיּוֹנָה. וְהָא כְּתִיב וְזֶה
 שְׁכַתּוֹב [1] וְאַתָּה בֶן אָדָם שָׂא קִינָה עַל בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל,
 וְדָא עֲלָה אֶתְמַר, עַל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בּוֹדָא עֲלֵיהּ זֶה נֹאמֵר, שְׁהִיא
 הַכְּלָה הַעֲלִיּוֹנָה – כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, שְׁהִיא הַשְּׂכִינָה. וְדָא קְשִׁיָּא מְכַלָּא וְזֶה קְשָׁה
 לִי יוֹתֵר מֵהַכֵּל בַּעֲנִין הַשְּׂכִינָה שְׁנִקְרָאת בְּתוּלָה, דְּכְתִיב (עֲמוֹס ה ב) נִפְלְאָה לֹא
 תּוֹסִיף קוּם בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל, וְכִי יַעֲלֶה עַל הַדַּעַת שְׁלֵא תְהִיָּה ח'וֹ תְקוּמָה
 לַעַם יִשְׂרָאֵל, וְהָאִי דְקָא אֲמַרִי כְּלָהּ חֲבֵרִיָּיא בְּמִלָּה דָּא,
 שְׁפִיר הוּא וְזֶה שְׁפִירֶשׁוּ כָל הַחֲבֵרִים בַּעֲנִין זֶה יִפֵּה הוּא, שְׂרַבּוּתֵינוּ הַסְּבִירוּ נִפְלָה,
 וְלֹא תּוֹסִיף לְנִפּוּל עוֹד, קוּם בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל. אֲבָל אִי פְרִשְׁתָּא אֶתְמַר
 בְּאַרְחָ נְחֻמָּה אֲבָל אִם הִיתָה פְרִשָׁה זֹו נֹאמַרְתָּ בְּדֶרֶךְ נַחְמָה, הֵוִינָן אֲמַרִי
 הָבִי הֵינּוּ אֲוֹמְרִים וּמְפִרְשִׁים כֶּךָ. אֲבָל בְּהָאִי, קִינָה אֶתְמַר אֲבָל בְּזֹאת
 הַפְּרִשָׁה, נֹאמַרְהָ קִינָה וְלֹא נַחְמָה כְּדִי שְׁנִפְרֶשׁ כְּמוֹ שְׁפִי רַבּוּתֵינוּ, וְהָא קְרָא
 אוֹכַח הָבִי וְהָרִי הַפְּסוּק מוֹכִיחַ כֶּךָ שְׁהוּא קִינָה וְלֹא נַחְמָה.

אֲמַר לִיָּה וְדָאִי הָבִי הוּא אֲמַר לֹו רַבִּי אַחָא וְדָאִי בֶן הוּא, וְהָא הָוָה
 קְשִׁיָּא לִי הַהוּא מְלָה יִתִּיר מְכַלָּא וְזֶה הִיָּה קְשָׁה לִי אוֹתוֹ

אור הרשב"י

[1] אמנם פסוק זה לא נמצא אצלנו בתנ"ך, ה' אות ט' ועי' כעין זה בזה"ק ח"ג דף כ"ג
 אך נראה שבמתיבתא דרקיעא ישנו, כמ"ש ע"ב.
 בספר בני יששכר (מאמרי חדש סיון מאמר

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

דיבור יותר מהכל, כי זה מראה כאילו אין ח"ו תקומה. **וְאֶתִּינֶן לְגִבִּי דְרַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּחִשּׁוֹכֵן דְּאַנְפִּין** ובאתי אצל רבי שמעון בחשכות פנים. **אָמַר לִי, יַחֲזִיזוּ דְאַנְפֵּךְ אֲשֶׁתְּמוֹדַע מַה דְּבִלְבָךְ** אמר לי ר' שמעון ממראה פניך נכר מה שבלבך. **אָמִינָא לִי הָיָה וְדָאֵי, דְּאַנְפִּי וְלִבִּי שְׁוִין** אמרתי לו: ודאי לפני ולבי שוים. **אָמַר לִי: אֵימָא לִי מְלָךְ** אמר לי אמור לי דברך. **אָמִינָא לִי הָיָה** אמרתי לו: **פְּתִיב** כתוב **נְפֻלָּה לֹא תוֹסִיף קוּם בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל**, וקשה לי מאד על זה, **מָאן דְּאֵית לִי הָיָה רוּגְזָא בְּדַבֵּיתְהוּ** מי שיש לו כעס על אשתו, **וְנִפְקָא מִנֵּיהּ, לָא תְהֵדֵר לְעֵלְמִין** ויצאה ממנו לא תחזור אליו לעולמים, **אֵי הָכִי, וְוִי לְבָנִין דְּאֵתְתָּרְכוּ עִמָּה** אם זה כך, אוי להם לבנים שנתגרשו עם השכינה, שא"כ לעולם לא יגאלו. **אָמַר לִי: וְלֹא סִגִּי לָךְ מַה דְּאָמְרוּ כְּלָהוּ חֲבַרְיָא** אמר לי ולא מספיק לך מה שאמרו כל החברים, שפי' לא תוסיף לנפול עוד קום בתולת ישראל, **אָמִינָא, הָא שְׁמַעְנָא מְלִיִּיהוּ דְּהָוָה מְרַחְמֵי** אמרתי לו: הרי שמעתי דבריהם שהיו אהובים עלי, **וְלֹא מְתִישְׁבֵן בְּלִבָּאֵי** אבל לא התיישבו הדברים בלבי.

אָמַר כָּל מַה דְּאָמְרוּ חֲבַרְיָא, כְּלָא שְׁפִיר וְיֵאוֹת אמר רשב"י כל מה שאמרו החכמים הכל יפה וטוב, **אָבֵל וְוִי לְדָרְא כַּד רַעֲיִין לָא מִשְׁתַּכְּחִין** אבל ווי לדרא כד רעייין לא משתכחין אבל אוי לדור כאשר הרועים והמנהיגים לא נמצאים בין העם, **וְעֵנָא סְאֲטָן וְאִזְלִין** והצאן טועים והולכים, **וְלֹא יִדְעִין**

הלימוד היומני

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

לֹאן אֶתֶר אֲזִלִי, לֹא לִימִינָא וְלֹא לְשִׁמְאַלָא ואינם יודעים
 לאיזה מקום הולכים לא לימין ולא לשמאל, ורומז בזה שלא יודעים ליישב הפסוק בטוב
 טעם. וְדָאִי הָאִי קָרָא בַּעֲיָא לְמַנְדַּע בודאי זה הפסוק צריך לדעת
 אותו ולפרשו, וְכִלְהוּ גְלִיין לְאַנּוּן דְּחִמָּאן בְּאַרְחָא
 דְּאוּרֵייתָא, בְּאַרְחָא קְשׁוּט והכל גלוי לאותם הרואים בדרך התורה בדרך

• האמת •

תָּא חַזִי, בְּכִלְהוּ גְלוּוּתָא דְּגִלּוּ יִשְׂרָאֵל, לְכִלְהוּ שְׁוִי
 זְמַנָּא וְקִצָּא בא וראה בכל הגלויות שגלו ישראל, לכולם שם הקב"ה זמן
 וקצבה, וּבְכִלְהוּ הָווּ יִשְׂרָאֵל תִּיבִין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 ובכל הגלויות היו ישראל חוזרים בתשובה להקב"ה, והקב"ה קבל אותם, וּבְתוּלַת
 יִשְׂרָאֵל הָוּה תָּבֵת לְאַתְרָהָא והשכינה שנקראת בתולת ישראל, היתה
 חוזרת למקומה מעצמה, בְּהָהוּא זְמַנָּא דְּגִזּוּר עָלֵיהּ באותו זמן שנגזר עליה
 שתחזור, וְהִשְׁתָּא בְּגִלוּתָא דָּא בִּתְרָאָה לָאוּ הָכִי ועכשיו בגלות
 זו האחרונה אינו כן, דְּהָא הִיא לֹא תִיתוּב הָכִי פְּזִמְנִין
 אַחֲרָנִין, שהרי היא לא תחזור כמו שהיה בזמנים אחרים, בגלויות הקודמות,
 וְהָאִי קָרָא אוּכַח, דְּכְתִיב וזה הפסוק מוכיח שכתוב נְפִלָה לֹא
 תוֹסִיף קוּם בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל מעצמה, אלא אני בעצמי אקים אותה, שהרי
 נְפִלָה וְלֹא אוֹסִיף לְהַקְיָמָהּ לֹא כְתִיב לא אוסיף להקים אותה לא
 כתוב, אלא לא תוסיף קום מעצמה, אבל הקב"ה בעצמו ילך ויקים אותה, במהרה בימינו

• אמן •

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000